

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

Bijbelcommentaar

door E.G.White

Page 1024-1025; blz. 122

1 Koningen

Hoofdstuk 1

Vers 5,6 **David Bood Getrouw Weerstand aan de Aandrang van Adonia.** – Adonia had altijd zijn eigen weg gevolgd, en hij meende dat als hij liet zien dat hij wenste te regeren, David zou toe geven aan zijn verlangen. Maar David was trouw aan God en aan zijn overtuiging (MS 6 1/2, 1903).

Hoofdstuk 2

Vers 1-9 **David Bereidde de Weg voor Salomo.** – Davids openbare werk was bijna afgelopen. Hij wist dat hij spoedig zou sterven en hij wilde zijn zaken niet wanordelijk achterlaten om zijn zoon daarmee te belasten; maar nu hij nog voldoende lichamelijke en geestelijke kracht had, regelde hij de zaken van zijn rijk tot in de kleinste bijzonderheden, waarbij hij niet vergat Salomo te waarschuwen voor de geschiedenis met Simeï. Hij wist dat deze moeilijkheden in het rijk zou veroorzaken. Hij was een gevaarlijk mens met een gevaarlijke aard en hij werd alleen door vrees in bedwang gehouden. Als hij durfde, zou hij een opstand te weeg brengen, of, als hij daartoe een gunstige gelegenheid zag, zou hij niet aarzelen om Salomo het leven te benemen.

Bij het regelen van zijn zaken gaf David een goed voorbeeld aan allen die op leeftijd gekomen zijn om hun zaken te regelen terwijl ze daartoe nog in staat zijn, zodat ze, als de dood nadert en hun verstandelijke vermogens minder geworden zijn, door niets van wereldse aard worden gehinderd, waardoor hun gedachten van God worden afgeleid (1 SP 389, 390).

Vers 19 **Salomo's Eerbewijs aan zijn Moeder.** – Wij stellen als regel dat het vijfde gebod bindend is voor zoon en dochter, al zijn ze zelf oud en grijs van haren. Wat hun positie in het leven ook moge zijn, aanzienlijk of nederig, nooit zullen ze van hun verplichting ontslagen zijn om het vijfde gebod van de Decaloog te gehoorzamen, waarin wordt geboden vader en moeder te eren. Salomo, de verstandigste en meest verheven vorst die ooit een aardse troon heeft bekleed, heeft ons een voorbeeld van kinderlijke liefde en eerbied gegeven. Hij was omringd door zijn hofstoet,

Page 1025; blz. 123

die bestond uit de verstandigste geleerden en raadgevers. Toen zijn moeder hem echter opzocht, legde hij al de gebruikelijke ceremoniën, die gepaard gingen met de nadering van een onderdaan tot een oosterse vorst, terzijde. De machtige koning was in tegenwoordigheid van zijn moeder alleen maar haar zoon. Zijn koningschap werd terzijde gelegd terwijl hij opstond van zijn troon en zich voor haar neerboog. Toen plaatste hij haar op de troon aan zijn rechterhand (ST 28 febr. 1878).

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

Hoofdstuk 3

Vers 2 Men had Tijdelijke Plaats van Aanbidding Gereed Moeten Maken.

– Salomo.... wist dat het veel tijd zou kosten om de grote plannen voor de bouw van de tempel uit te voeren. Alvorens hij het huis des Heeren of de muren van Jeruzalem bouwde, had hij een tijdelijke plaats van aanbidding voor het volk van God gereed moeten maken. Hij had hen niet door zijn voorbeeld moeten aanmoedigen om naar de hoogten te gaan om te offeren. We lezen echter: *"Alleen was het volk gewoon op de hoogten te offeren."* Dit wordt genoemd als iets dat anders had moeten zijn. Salomo bracht de plaats van aanbidding over naar Jeruzalem, maar zijn vroegere daad, door te offeren op een plaats die niet door de aanwezigheid van de Heere was geheiligd, maar die aan de aanbidding van de goden was gewijd, nam voor het volk iets weg van de weerzin, die ze hadden moeten hebben wat betreft de gruwelijke praktijken van de afgodendienaars. Dit vermengen van het heilige met het profane was de eerste stap in Salomo's leven die hem ertoe bracht te menen dat de Heere het niet zo nauw nam wat betreft de aanbidding van Zijn volk. Zo kwam hij ertoe verder van God en zijn werk af te dwalen. Stap voor stap brachten heidense vrouwen hem zover om altaren voor hen te bouwen om daarop voor hun goden te offeren (MS 5, 1912).

Vers 3 Zie EGW over 2 Samuël 12:25

Vers 4 (2 Kronieken 1:3-6) **Een Teken van een Oprecht Verlangen.** – Deze offeranden werden door Salomo en zijn waardigheidsbekleders niet als een vormelijke ceremonie gebracht, maar als een teken van hun oprecht verlangen om bijzondere hulp. Ze wisten dat ze in eigen kracht niet in staat waren om de verantwoordelijkheden die hun waren toevertrouwd, te dragen. Salomo en zijn metgezellen verlangden een scherp verstand, een grootmoedig hart en een tedere geest (R&H 19 okt. 1905).

Vers 5-9 (2 Kronieken 1:7-10). **Een Uiterst Kostbare Les.** – Dit gebed is een uiterst kostbare les vol lering. Het is vooral van waarde voor hen aan wie verantwoordelijkheden in het werk des Heeren zijn toevertrouwd. Het is een voorbeeldig gebed, door God ingegeven om de wensen van Zijn dienstknechten op de juiste wijze te leiden. Het is ook gegeven tot leiding van hen die in onze tijd

Page 1025-1026; blz. 124

trachten de Heere met een volkomen hart te dienen....

In de nacht verscheen de Heere aan Salomo. Gedurende de drukke uren overdag had Salomo veel te doen. Velen kwamen tot hem om raad en advies en zijn geest was ten volle bezig. De nachtelijke uren, wanneer alles rustig was en Salomo vrij was van de drukte, vormden de tijd die de Heere had gekozen om Zich aan hem te openbaren.

God kiest vaak de stilte van de nacht om zijn dienstknechten te onderrichten. Hij heeft dan beter toegang tot hun hart dan overdag. Er is minder dat de gedachte van Hem aftrekt....

De Heere toetste Salomo. Hij gaf in zijn denken een verlangen naar de zaken die hem in staat zouden stellen om het volk van Israël op verstandige wijze te besturen (vers 7-9 aangehaald).

Het was een dergelijk gebed dat Salomo gedurig opzond in de dagen van verheffing en eerbetoon die hem wachtten. Zo moeten ook zij die nu op

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

verantwoordelijke vertrouwensposities staan in Gods werk, bidden. Laten ze zich wachten om hun hart niet in ijdelheid te verheffen. Alleen de gebeden van hen, van wie het hart niet vol zelfverheffing en hoogmoed is, zullen door de Heere verhoord worden (Jesaja 58:9 aangehaald).

God toonde Zijn goedkeuring over het gebed van Salomo. Hij zal ook nu de gebeden van hen, die in geloof en ootmoed tot Hem om hulp roepen, horen en goedkeuren. Hij zal beslist het vurige gebed om voorbereiding tot dienen beantwoorden. Als antwoord zal Hij zeggen: Hier ben Ik. Wat wilt gij dat Ik u doen zal?

De les in dit bericht is kostbaarder dan welke aardse schat ook. Hij, Die het denken van Salomo bij dit gebed leidde, zal ook nu nog Zijn dienstknechten leren om te bidden voor hetgeen ze nodig hebben (M5 164, 1902).

Mogelijkheden van een Omgang met de Hemel. – Dit is voor ons een les. Onze gebeden tot God moeten niet komen uit een hart dat vol zelfzuchtige aspiraties is. God spoort ons aan die gaven te kiezen die zullen bijdragen tot Zijn heerlijkheid. Hij wil dat wij het hemelse boven het aardse kiezen. Hij opent voor ons de mogelijkheden en voordelen van een omgang met de hemel. Hij moedigt onze meest verheven doelstellingen aan en biedt zekerheid voor onze kostbaarste schat. Wanneer wereldse bezittingen weggevaagd worden, zal de ongelovige zich verheugen over deze hemelse schat waarvan de rijkdom niet verloren kan gaan door aardse rampen (R&H 16 aug. 1898)

Vers 5-15 (2 Kronieken 1:7-12). **Bestudeer ieder Punt met Zorg.** – Het zou goed voor ons zijn om Salomo's gebed met zorg te bestuderen en ieder punt te overdenken waar van het ontvangen van de rijke zegeningen die de Heere hem wilde geven, afhankelijk was (MS 154, 1902).

Vers 6 **God Handelde Naarmate van Getrouwheid.** – Er staat voldoende in deze verzen om iedere twijfelaar

Page 1026-1027; blz. 125

tot zwijgen te brengen wat betreft Gods houding ten opzichte van de zonden van David en Salomo. God was barmhartig jegens hen naarmate zij ten opzichte van Hem wandelden in waarheid, recht en oprechtheid van hart. God handelde met hen precies naar de mate van hun trouw (1 SP 395).

Vers 14 (2 Samuël 12:13). **David Bestraft Omdat Hij naar zijn Eigen Raad Wandelde.** –

Vers 14 (2 Samuël 12:13). **David Bestraft Omdat Hij naar zijn Eigen Raad Wandelde.** – Verschillende malen tijdens zijn regering had David naar de ingevingen van zijn eigen hart gewandeld en zijn invloed ten zeerste geschaad door het volgen van wat zijn hart hem ingaf. Maar altijd gaf hij gehoor aan de woorden van vermaning die de Heere hem zond. Deze woorden drongen diep in zijn hart door. Hij trachtte niet de zaak te vermijden, maar verdroeg de straf op zijn overtreding met de woorden: *"Ik heb gezondigd"* (MS 164, 1902).

Hoofdstuk 5

Vers 2-9 **Dauids Openbare Betrekkingen.** – David had in vriendschap met het volk van Tyrus en Sidon geleefd. Zij waren in geen enkel opzicht Israël lastig gevallen. Hiram, de koning van Tyrus, erkende Jahwe als de ware God, en sommige

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

van de Sidoniërs keerden zich af van het aanbidden van de afgoden. Wij moeten in deze tijd in onze omgang met onze naasten vriendelijk en voorkomend zijn. Wij moeten zijn als tekenen in deze wereld, en getuigen van de macht van Gods genade om hen, die zich overgeven aan het dienen van God, te verfijnen en te veredelen (MS 18, 1905).

Vers 3-18 (7:13,14,40; 2 Kronieken 2:3-14 **Een Geest van Zelfopoffering van Levensbelang in Elke Fase van ons Werk.** – Het begin van Salomo's afval kan nagegaan worden in veel schijnbaar geringe afwijkingen van de juiste beginselen. Omgang met afgodische vrouwen was beslist niet de geringste oorzaak van zijn afglijden. Tot de voornaamste oorzaken die Salomo tot buitensporigheid en tirannieke verdrukking brachten was zijn handelwijze in het ontwikkelen en koesteren van een geest van hebzucht.

In de dagen van het oude Israëel, toen Mozes het volk aan de voet van de Sinaï Gods gebod meedeelde: *"Laten ze voor Mij een heiligdom bouwen, opdat Ik daarin wone,"* ging het antwoord van de Israëlieten gepaard met gepaste gaven. *"Iedere man kwam, wiens hart hem dreef, ieder, wiens geest hem drong,"* bracht gaven. Voor de bouw van het heiligdom waren grote en kostbare voorbereidingen noodzakelijk. Een grote hoeveelheid van het kostbaarste materiaal was nodig; toch aanvaardde de Heere slechts vrijwillige gaven. *"Van ieder die bereidwillig met heel zijn hart geeft, zult gij Mijn gaven nemen,"* luidde het bevel, dat Mozes voor de vergadering herhaalde. Toewijding aan God en een geest van opoffering waren de eerste vereisten bij de voorbereiding van

Page 1027; blz. 126

een woonplaats voor de Allerhoogste.

Een soortgelijke oproep tot zelfopoffering werd gedaan, toen David de verantwoordelijkheid voor de bouw van de tempel aan Salomo overdroeg. Aan de vergaderde menigte, die hun vrijwillige gaven had gebracht, vroeg David: *"Wie is bereid om heden zijn dienst aan de Heere te wijden?"* Deze oproep zou altijd voor ogen moeten worden gehouden door hen, die te maken hadden met de bouw van de tempel.

Uitverkoren mannen werden in het bijzonder door God begiftigd met bekwaamheid en wijsheid voor de oprichting van de tabernakel in de woestijn. *"Mozes zei tot de Israëlieten: Ziet, de Heere heeft Bezaleël.... uit de stam Juda geroepen en heeft hem vervuld met Gods Geest, met wijsheid, inzicht en kennis voor allerlei werk.... En Hij heeft hem en Aholiab, uit de stam van Dan, in het hart gegeven om anderen te onderrichten. Hij heeft hen vervuld met kunstvaardigheid, om te maken al het werk van een handenwerker, van een kunstenaar.... en van een wever: uitvoerders van allerlei werk en makers van ontwerpen." "Zo moeten Bazaleël... en iedere man die kunstvaardig is, aan wie de Heere wijsheid en inzicht in die dingen geschonken heeft, werken."* Hemelse wezens werkten samen met de werkers die God zelf gekozen had.

De nakomelingen van deze mannen erfden in belangrijke mate de vaardigheid die hun voorvaders hadden gekregen. In de stammen van Juda en Dan waren mannen, die beschouwd werden als bijzonder vaardig in de kunsten. Een tijd lang bleven deze mannen nederig en onzelfzuchtig, maar geleidelijk, bijna onmerkbaar, raakten ze hun greep op God en Zijn Waarheid kwijt. Ze vroegen meer loon vanwege hun grotere bekwaamheid. In sommige gevallen werd aan hun wens gehoor gegeven, maar

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

meestal vonden zij, die om meer loon vroegen, werk bij de omringende volken. In plaats van de edele geest van zelfopoffering die de harten van hun vermaarde voorouders had vervuld, koesterden ze een geest van hebzucht, van de wens om steeds meer te bezitten. Ze dienden heidense koningen met hun door God gegeven bekwaamheid en onteerden hun Maker.

Onder deze afvalligen zocht Salomo een meester vakman om toezicht te houden over de bouw van de tempel op de berg Moria. Nauwgezette omschrijvingen op schrift betreffende elk onderdeel van het heilige bouwwerk waren aan de koning toevertrouwd en hij had in geloof moeten opzien tot God voor het verkrijgen van toegewijde helpers aan wie speciale bekwaamheid zou zijn gegeven om nauwkeurig het vereiste werk te doen. Maar Salomo verloor deze gelegenheid om geloof in God te tonen, uit het oog. Hij vroeg de koning van Tyrus: *"Zend mij een man die bedreven is in de bewerking van goud, zilver, koper, ijzer, roodpurper, karmozijn, en die het verstaat graveerwerk te vervaardigen.... in Juda en in Jeruzalem."*

Page 1027-1028; blz. 127

De Foenicische koning antwoordde met het zenden van Hiram Abi, *"een wijzen man, kloek van verstand"* *"Den zoon van een vrouw uit de dochters van Dan, wiens vader een man geweest is van Tyrus"*. Deze werkmans, Hiram, was van de kant van zijn moeder, een afstammeling van Aholiab, aan wie God honderden jaren eerder bijzondere wijsheid had gegeven voor de bouw van de tabernakel. Zo werd aan het hoofd van de werklieden van Salomo een ongeheiligd man geplaatst, die een groot loon eiste op grond van zijn buitengewone bekwaamheid.

Hiram's inspanning werd niet ingegeven door het verlangen om het beste van zijn dienst aan God te geven. Hij diende de god van deze wereld - de Mammon. Heel zijn wezen was doordrongen met beginselen van zelfzucht, die tot uiting kwamen in zijn streven naar het hoogste loon. En geleidelijk werden deze beginselen ook door zijn medewerkers gekoesterd. Terwijl ze van dag tot dag met hem werkten en toegaven aan de neiging om zijn loon te vergelijken met het hunne, begonnen ze de heilige aard van hun werk uit het oog te verliezen en stonden stil bij het verschil tussen hun loon en het zijne. Geleidelijk verdween hun geest van zelfverloochening en ze koesterden een geest van hebzucht. Het gevolg was 'een eis om meer loon, waaraan werd voldaan.

De noodlottige invloeden, op gang gebracht door het in dienst nemen van deze man met zijn hebzuchtige geest, drongen door tot in alle takken van de dienst des Heeren, en breidde zich door het gehele rijk van Salomo uit. De hoge lonen die ze eisten en ook kregen, boden velen de gelegenheid om toe te geven aan luxe en buitensporigheid. In de verreikende gevolgen van deze invloeden kan een van de voornaamste oorzaken worden teruggevonden van de verschrikkelijke afval van hem, die eens de verstandigste onder de stervelingen was. De koning stond niet alleen in zijn afval. Buitensporigheid en corruptie waren overal zichtbaar. De armen werden door de rijken onderdrukt; de geest van zelfopoffering in de dienst van God was vrijwel verdwenen.

Hierin ligt een uiterst belangrijke les voor Gods volk in deze tijd – een les die velen maar traag ter harte nemen. De geest van hebzucht, van het streven naar de hoogste positie en het hoogste inkomen overheerst in deze wereld. De vroegere geest van zelfopoffering wordt maar al te zelden gevonden. Toch kan alleen deze geest een echte volgeling van Jezus aansporen. Onze Goddelijke Meester heeft ons een

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

voorbeeld gegeven over de wijze waarop wij moeten werken. En tot hen aan wie Hij gezegd heeft: "*Volg Mij en Ik zal u vissers van mensen maken*", bood Hij geen vast salaris als loon voor hun dienst. Ze moesten met Hem delen in Zijn zelfverloochening en opoffering.

Zij die voorgeven dat ze volgelingen van de Meester zijn en medewerkers in de dienst van God, moeten in hun werk de nauwgezetheid en vaardigheid, de tact en de wijsheid openbaren die

Page 1028-1029; blz. 128

de God van volmaaktheid eiste bij het bouwen van de aardse tabernakel. En evenals in die tijd en in de dagen van het aardse werk van Christus moet ook nu de toewijding aan God en een geest van zelfopoffering beschouwd worden als een eerste vereiste van een aanvaardbare dienst. God wil dat geen enkele draad van zelfzucht geweven zal worden in Zijn werk.

Er moet grote zorg betoond worden wat betreft de geest die de instellingen van God beheerst. Deze instellingen zijn door zelfopoffering gesticht, en gebouwd met de zelfverloochende gaven van Gods volk en het onzelfzuchtige werk van Zijn dienstknechten. Alles wat verbonden is met dit werk van de instellingen moet het stempel van God dragen. Een besef van de heiligheid van deze instellingen moet aangemoedigd en ontwikkeld worden. De werkers moeten zich verootmoedigen voor de Heere en Zijn gezag erkennen. Allen moeten overeenkomstig de beginselen van zelfverloochening leven. Wanneer de ware, zelfopofferende werker met een helder brandende geestelijke lamp ernaar streeft om de belangen van de instelling waarvoor hij werkt, onzelfzuchtig te bevorderen, zal hij een kostbare ervaring hebben en kunnen zeggen: "Inderdaad is de Heere in deze plaats." Hij zal het gevoel hebben dat hij ten zeerste bevoorrecht is om zijn bekwaamheid, dienst en onvermoeibare werkzaamheid te wijden aan de instelling van de Heere.

In de begindagen van de verkondiging van de drie engelenboodschap werden zij, die onze instellingen hebben gesticht en zij die er werkten, aangezet door edele drijfveren van onzelfzuchtigheid. Voor hun inspannend werk kregen zij een uiterst karig loon, nauwelijks voldoende om eenvoudig te leven. Maar hun harten waren gedoopt door de dienst der liefde. Het loon van vrijgevigheid met heel het hart kwam tot uiting in hun hechte verbondenheid met de Geest van hun Meester. Ze beoefenden de striktste zuinigheid zodat zoveel mogelijk andere werkers het vaandel der Waarheid op nieuwe plaatsen hoog konden houden.

Maar na verloop van tijd kwam er een verandering. De geest van opoffering werd niet meer gezien. In sommigen van onze instellingen werd het salaris van enkele werkers uitzonderlijk verhoogd. Zij die dit salaris ontvingen, beweerden dat ze meer verdienden dan anderen op grond van hun grotere talenten. Maar wie gaf hun deze talenten, deze bekwaamheden? Met de groei van het salaris ging een gestage toename van hebzucht gepaard, wat afgoderij is, alsmede een gestage afname van geestelijk leven. Grove fouten slopen binnen en God werd onteerd. Het denken van velen die getuigen waren van dit jagen naar een steeds hoger inkomen werd vergiftigd door twijfel en ongelof. Vreemde beginselen drongen evenals bedorven zuurdesem door in de hele gemeenschap der gelovigen. Velen verloochenden zich niet langer en heel wat hielden hun tienden en gaven voor zichzelf.

In Zijn voorzienigheid riep God op tot een reformatie in Zijn

Page 1029; blz. 129

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

heilig werk. Deze reformatie moest in het hart beginnen en zijn uitwerking naar buiten toe hebben. Sommigen, die verblind hun werk hoog bleven waarderen, werden afgezet. Anderen namen de boodschap die zij kregen ter harte, keerden zich met heel hun hart tot God en leerden hun hebzuchtige geest verafschuwen. Zoveel mogelijk probeerden ze een juist voorbeeld aan de leden te geven door vrijwillig hun salaris te verlagen. Ze beseften dat niets minder dan een volkomen verandering in verstand en hart hen kon redden voor afval door één of andere machtige verleiding.

Gods werk is in al zijn uitgebreidheid toch één, en dezelfde beginselen moeten in alle takken ervan openbaar zijn. Ze moeten het kenmerk van zendingswerk dragen. Elke afdeling van het werk is verbonden met alle delen van het evangeliewerk, en de geest die een bepaalde afdeling beheerst, zal in het hele veld merkbaar zijn. Als een deel van de werkers een hoog salaris ontvangt, zijn er anderen in verschillende takken van dienst die om een hoger salaris vragen en de geest van zelfopoffering zal geleidelijk uit het oog worden verloren. Andere instellingen en conferenties zullen door dezelfde geest besmet worden en de gunst van God zal van hen wijken, want nooit kan Hij zelfzucht goedkeuren. Zo zou ons voortgaand werk tot stilstand komen. Alleen door aanhoudende opoffering kan het voorwaarts gaan.

God zal het geloof van een ieder toetsen. Christus heeft ons met een oneindige prijs gekocht. Hoewel Hij rijk was, is Hij om onzentwil arm geworden opdat wij door Zijn armoede in het bezit van eeuwige rijkdommen konden komen. Alles wat wij bezitten aan bekwaamheid en intellect is ons door de Heere toevertrouwd om voor Hem te worden gebruikt. Het is ons voorrecht om deelgenoot van Christus in Zijn opoffering te zijn (R&H 4 jan. 1906).

Contact met 's Werelds Wijze Mannen Baande de Weg voor Ondergang.

– Salomo baande de weg voor zijn eigen ondergang toen hij naar wijze mannen uit andere volken zocht om de tempel te bouwen. God was de opvoeder van Zijn volk geweest en het was Zijn bedoeling dat ze bezielde zouden zijn met wijsheid, en met de hun gegeven talenten boven anderen zouden uitsteken. Als ze reine handen, een zuiver hart en een edel geheiligd doel hadden, zou de Heere hen Zijn genade schenken. Maar Salomo zag op mensen in plaats van op God en vond dat zijn veronderstelde kracht, zwakheid was. Hij bracht het zuurdesem van een verkeerde invloed in Jeruzalem; dit zou gevolgd worden door veelwijverij en afgoderij (GCB 25 febr. 1895).

Hoofdstuk 6

Vers 7 (Efeze 2:19-22). **Een Type van Gods Geestelijke Tempel.** – De Joodse tempel werd gebouwd van gehouwen stenen, klaargemaakt

Page 1029-1030; blz. 130

in de steengroeven; elke steen was pasklaar gemaakt voor zijn plaats in de tempel, gehouwen, gepolijst en beproefd, voordat deze naar Jeruzalem werd gebracht. Toen alle stenen er lagen, werd het gebouw opgericht, zonder geluid van bijl of hamer. Dit gebouw stelt Gods geestelijke tempel voor, die samengesteld is uit materialen uit elke natie, taal en volk, uit alle klassen, hoog en laag, rijk en arm, geleerd en ongeletterd. Dit is geen dood materiaal dat met de hamer bewerkt moet worden. Het zijn levende stenen, uit de wereld gehouwen door de Waarheid; en de grote Bouwmeester, de Heer

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

van de Tempel, hooft en polijst ze en maakt ze gereed voor hun respectievelijke plaatsen in de geestelijke tempel. Als deze tempel voltooid is, zal ze in alle opzichten volmaakt zijn, het voorwerp van de bewondering van engelen en mensen, want haar Maker en Bouwmeester is God.

Niemand moet denken dat aan hem of haar niets gedaan behoeft te worden. Er is geen mens, geen volk volmaakt in denken en doen. De één moet leren van de ander. Daarom wil God dat de verschillende volken zich met elkaar vermengen om één in oordeel en doelstelling te zijn. Dan zal de eenheid die in Christus is, aangetoond worden (HS 136, 137).

Vers 11-13 Het Bouwen en het Karakter Moeten Gods Grootheid

Openbaren. – De voorbereidingen, getroffen voor de bouw van dit huis des Heeren moesten in overeen stemming zijn met de instructies die Hij gegeven had. Er moesten bij de bouw kosten noch moeite worden gespaard, want hier zou God samenkomen met Zijn volk. Het gebouw moest aan de volken op aarde de grootheid van Israëls God openbaren. In elk opzicht moest het de volmaaktheid weergeven van Hem aan Wie de Israëlieten boven alles eer moesten bewijzen ten aanschouwen van de wereld.

De bijzonderheden betreffende de bouw werden dikwijls herhaald. In al het werk dat gedaan werd, moesten deze bijzonderheden uiterst nauwgezet worden opgevolgd. Gelovigen en ongelovigen moesten het belang van het werk leren door de zorg bij het bouwen getoond.

Deze zorg bij het bouwen is een les voor ons aangaande de zorg die wij moeten betonen bij het bouwen van ons karakter. Er mocht geen goedkoop materiaal worden gebruikt. De verschillende onderdelen mochten niet willekeurig in elkaar worden gezet. Elk onderdeel moest precies passen. Gods gemeente moet evenals Gods tempel zijn. Bij het bouwen van het karakter mag Zijn volk geen waardeloos materiaal aanbrengen, geen zorgeloos, onverschillig werk leveren....

In tijden van verslagenheid en druk zal, wanneer we onder grote spanning staan, duidelijk blijken wat voor materiaal is gebruikt bij de bouw van het karakter (MS 18, 1905).

Vers 12,13 God Geeft Vaardigheid, Begrip en Aanpassingsvermogen. –

Dit woord werd tot Salomo

Page 1030; blz. 131

gezonden terwijl hij bezig was met de bouw van de tempel. De Heere gaf hem de verzekering dat Hij acht sloeg op het werk en het werk van anderen die met de bouw bezig waren. God oefent ook nu nog dezelfde zorg uit over Zijn werk. Zij die met het oprecht verlangen werken om het Woord des Heeren te vervullen en Zijn Naam te verheerlijken, zullen steeds meer kennis opdoen, want de Heere zal met hen samenwerken. Hij slaat goedkeurend hen gade die Zijn eer voor ogen houden. Hij zal hen vaardigheid, begrip en aanpassingsvermogen geven voor hun werk. Iedereen die met het werk van God begint, vastbesloten om zijn best te doen, zal een waardevolle opvoeding krijgen als hij acht slaat op de adviezen die de Heere geeft en niet zijn eigen wijsheid en ideeën volgt. Allen moeten zich laten onderrichten, ootmoedig de Heere zoeken en de kennis die ze verkregen hebben, blijmoedig en dankbaar voor Hem gebruiken (MS 18, 1905).

Vers 23-28 (8:6,7; 2 Kronieken 5:7, 8, 12-14.) **Twee Extra Engelen Naast de Ark Geplaatst.** – Een prachtig heiligdom was gebouwd, naar het voorbeeld dat Mozes op de berg was getoond, en later liet de Heere het aan David zien. Naast de

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

cherubs op het deksel van de ark maakte Salomo twee andere engelen van groter formaat, die elk aan een kant van de ark stonden en een zinnebeeld waren van de hemelse engelen die de wacht hielden over Gods Wet. Het is onmogelijk de pracht en heerlijkheid van dit heiligdom te beschrijven. In deze plaats werd de heilige ark met plechtige eerbied door de priesters gedragen en op zijn plaats gezet onder de vleugels van de beide statige cherubs die op de grond stonden.

Het heilige zangkoor verhief zijn stem om God te loven en de melodie van hun stemmen werd begeleid door allerlei muziekinstrumenten. En terwijl de tempelhof weergalmd van lofprijzingen, daalde de wolk van Gods heerlijkheid op het huis, zoals Deze vroeger de tabernakel in de woestijn had vervuld (R&H, 9 nov. 1905).

Hoofdstuk 7

Vers 13,14 (5:3-18; 2 Kronieken 2:13, 14; 4:11). **Salomo Had de Beschikbare Talenten Moeten Gebruiken.** – Het eerste waaraan Salomo had moeten denken in verband met de bouw van de tempel, was hoe hij alle mogelijke kracht en bekwaamheid had kunnen verkrijgen van het volk dat door Christus was opgeleid door de mededelingen die Mozes aan Israël had gegeven (MS 5, 1912).

Hoofdstuk 8

Vers 6,7 Zie EGW over hoofdstuk 6:23-28

Vers 54 Zie EGW over 2 Kronieken 6:13

Page 1030-1031; blz. 132

Hoofdstuk 10

Vers 18-27 (Prediker 1:14). **Beklaag de Man op Wie Men Afgunstig Was.** – Velen waren afgunstig op de populariteit en overvloedige heerlijkheid van Salomo, in de mening dat hij wel de gelukkigste van alle mensen moest zijn. Maar onder al die heerlijkheid van kunstmatig vertoon is de man op wie men afgunstig is, het meest te beklagen. Zijn gelaat is duister van wanhoop. Alle pracht om hem heen schijnt hem te bespotten in zijn verslagenheid en zielsangst, terwijl hij zijn leven dat misbruikt werd door het zoeken naar geluk, uitpattingen en zelfzuchtige bevrediging van al zijn verlangens overziet (ST 7 febr. 1878).

Hoofdstuk 11

Vers 1 **Ongeheiligde Huwelijken Veroorzaken Afval.** – Alle zonden en excessen van Salomo kunnen teruggeleid worden naar zijn grote fout, niet langer op God te vertrouwen voor wijsheid, en ootmoedig voor Zijn aangezicht te wandelen....

De les die wij moeten leren uit de geschiedenis van dit afvallig geworden leven is de noodzaak van blijvende afhankelijkheid van Gods raadgevingen; zorgvuldig acht te geven op de juistheid van onze levenswandel elke gewoonte die ons van God aftrekt te veranderen. Ze leert ons dat er grote voorzichtigheid, waakzaamheid en gebed nodig zijn om de eenvoud en zuiverheid van ons geloof

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

onbesmet te bewaren. Als we willen opklimmen tot de hoogste mate van morele uitnemendheid en een volmaakt godsdienstig karakter willen bezitten, hoeveel onderscheidingsvermogen moet dan aangewend worden bij het sluiten van vriendschappen en de keuze van een levensgezel!

Net als de koning van Israël volgen velen hun eigen vleeselijke begeerten en gaan een ongeheiligd huwelijk aan. Velen die fris en veelbelovend als de morgenstond het leven beginnen, al is dit op hun beperkt terrein, zoals Salomo in zijn verheven positie, verliezen door een verkeerde en onherroepelijke stap in de huwelijksverhouding hun eeuwig leven en slepen anderen mee in hun ondergang. Zoals de vrouwen van Salomo zijn hart van God afkeerde tot afgoderij, verderven lichtzinnige metgezellen die geen diepgaande beginselen hebben, de harten van hen, die vroeger edel en waarachtig waren, tot ijdelheid, verderfelijk genot en regelrechte ondeugden (HR mei 1878).

Vers 1-4 (1 Korinthe 10:12) **Een Bijzondere Les Voor de Bejaarden.** – Van Salomo zegt het geïnspireerde boek: *"Zijn vrouwen voerden zijn hart mee achter andere goden, zodat zijn hart de Heere, zijn God, niet volkomen was toegewijd."*

Dit is geen onderwerp dat met een glimlach afgehandeld kan worden. Het hart dat Jezus liefheeft, zal niet uitgaan naar de

Page 1031; blz. 133

onwettige liefde van een ander. In elk gebrek wordt door Jezus voorzien. Deze oppervlakkige liefde is van dezelfde aard als de verheven blijdschap die satan aan Eva beloofde. Het is iets begeren dat God verboden heeft. Als het te laat is, kunnen honderden anderen waarschuwen zich niet te dicht bij de afgrond te wagen. Intellect, positie en rijkdom kunnen nooit, nooit de plaats van morele waarden innemen. Reine handen, een zuiver hart, een edele, oprechte toewijding aan God en de Waarheid, waardeert God boven fijn goud van Ophir. Een verkeerde invloed heeft een blijvende kracht. Ik wenste dat ik deze zaak aan Gods volk dat Zijn geboden houdt, kon voorhouden zoals het mij getoond is. Laat de verdrietige herinnering aan Salomo's afval iedereen aanzeggen om een zelfde afgrond te schuwen. Zijn zwakheid en zonde zijn van generatie op generatie doorgegeven. De grootste koning die ooit de scepter heeft gezwaaid, waarvan gezegd werd dat hij door God geliefd werd, is door misplaatste genegenheid besmet en jammerlijk door God verlaten. De machtigste heerser op aarde had nagelaten zijn eigen hartstochten te beheersen. Van Salomo kan gezegd worden dat hij gered is *"als door vuur heen"*, maar toch kon zijn berouw die hoogten niet uitwissen en die stenen niet vernietigen die overbleven als bewijzen van zijn overtreding. Hij onteterte God door zich liever te laten leiden door begeerte dan deel te hebben aan de Goddelijke natuur. Wat een nalatenschap betekent Salomo's leven voor hen, die zijn voorbeeld zouden willen gebruiken om hun lage daden te bedekken! Wij zullen een goede of verkeerde erfenis nalaten. Zal ons leven, zal ons voorbeeld een zegen of een vloek zijn? Zullen mensen naar ons graf zien en zeggen: Hij heeft mij geruïneerd, of: Hij heeft mij gered?

De les die wij moeten leren uit het leven van Salomo heeft in het bijzonder een draagkracht voor het leven van bejaarden, van hen die niet langer de berg beklimmen, maar afdalen en de ondergaande zon zien. We verwachten dat we gebreken zullen zien in het karakter van jongeren die zich niet door liefde en geloof in Jezus Christus laten leiden. We zien jongeren weifelen tussen goed en kwaad, wankelend tussen vaststaande beginselen en de bijna overmachtige stroom van het kwaad die hen haast

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

onderuit haalt en naar de ondergang sleept. Maar van mensen op rijpere leeftijd verwachten we iets beters. We zien uit naar een vast karakter, naar gewortelde beginselen en naar het feit dat ze niet langer gevaar lopen verdorven te worden. Maar het geval van Salomo ligt voor ons als een waarschuwing. Als u, bejaarde pelgrim, die de strijd van het leven hebt gestreden, meent dat u staat, zie dan toe dat u niet valt. Hoe werd in het geval van Salomo een zwak, weifelend karakter, dat van nature dapper, vastbesloten en sterk was, als een riet door de wind heen en weer geslingerd door de macht van de verzoeker! Hoe werd een oude knoestige ceder van Libanon, een stoere eik van Basan, terneergebogen voor de storm van verleiding! Wat een les voor allen

Page 1032; blz. 134

die hun ziel wensen te behouden, om onder gebed waakzaam te zijn! Wat een waarschuwing om altijd de genade van Christus in het hart te weten, om te strijden tegen innerlijk verderf en uiterlijke verleidingen! (Brief 51, 1886).

Zolang het leven duurt, is de noodzaak aanwezig om de genegenheden en hartstochten vastbesloten onder bedwang te houden. Er is innerlijk verderf, er zijn uiterlijke verleidingen en waar Gods werk voorwaarts gaat, maakt satan plannen om de omstandigheden zo te leiden, dat de verzoeking met overweldigende kracht tot de mens komt. We zijn geen moment veilig, tenzij we op God vertrouwen en ons leven met Christus verborgen is in God (Brief 8b, 1891).

Vers 4-6 Waarom God Zijn Verbond met Salomo Heeft Verbroken. –

Salomo verloor zijn contact met God en hield Israël een dusdanig misleidend beeld voor, dat God hem niet kon rechtvaardigen. God verbrak Zijn verbond met Salomo omdat Salomo ontrouw was. Als Salomo acht geslagen had op de instructies die hij gekregen had, zou God door hem hebben gewerkt om aan de wereld Zijn macht en majesteit te openbaren.

Degenen die God in deze tijd veel licht gegeven heeft, zullen hun enige veiligheid vinden in het wandelen in de wegen des Heeren en zich daar plaatsen waar Hij Zijn wil door hen kan volvoeren. God zal grote dingen doen voor hen, die van Hem willen leren, die niet hun eigen raad volgen, maar van Hem, Die nooit een vergissing maakt. Onze veiligheid en wijsheid ligt in het erkennen van en het acht slaan op Gods instructies. De meest waardevolle kennis die we kunnen opdoen is het kennen van God. Zij, die ootmoedig voor Zijn aangezicht leven, die Hem boven alles liefhebben en Zijn Woord gehoorzamen, zullen met wijsheid gezegend worden. Zij zullen de kennis des hemels ontvangen om deze aan anderen mee te delen. Wijsheid is Gods gave en deze moet vrij van alle bederf gehouden worden. Het bezit ervan legt op iedereen die deze wijsheid verkregen heeft een bijzondere verplichting om God te verheerlijken door een zegen voor zijn medemensen te zijn. Hij houdt steeds de vreze Gods voor ogen en vraagt bij elke stap: "Is dit de weg des Heeren?"

God wenst op deze aarde rechtvaardige vertegenwoordigers te hebben door wie Hij aan Zijn volk Zijn bijzondere gunst kan meedelen. Deze vertegenwoordigers moeten mensen zijn, die God eren door Zijn geboden te bewaren, - verstandige, trouwe mensen die dienst kunnen doen als leiders die voorzichtig wandelen en aan de wereld de betekenis van echte trouw aan God tonen (MS 1, 1912).

Vers 4 (Openbaring 2:4,5). Een Kandelaar van Zijn Plaats Genomen. –

Kende Salomo God toen hij in de wegen van de afgodendienaars wandelde? Nee, hij

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

had de rijke ervaring van zijn jeugd vergeten, ook de gebeden die hij in de tempel had opgezonden (Openbaring 2:2,5 aangehaald).

Page 1032-1033; blz. 135

De kandelaar werd van zijn plaats genomen toen Salomo God vergat. Hij verloor het licht van God, hij verloor de wijsheid van God, hij verwarde afgoderij met godsdienst (R&H 29 maart 1892).

Vers 4-8 (2 Koningen 23:13,14). **Het Monument van een bedorven**

Karakter. – Weinigen beseffen dat ze in hun leven gedurig een invloed uitoefenen, die ten goede of ten kwade zal blijven bestaan. Honderden jaren waren verstreken sinds Salomo die afgodische heiligdommen op de berg had opgericht; en hoewel Josia ze als plaatsen van aanbidding had verwoest, waren de puinhopen, die gedeelten van architectuur bevatten, nog aanwezig in de dagen van Christus. De hoogte waarop deze heiligdommen hadden gestaan, werd door de rechtgeaarde Israëlieten de Berg des Aanstoots genoemd.

Salomo besepte door zijn trots en enthousiasme niet, dat hij in die heidense altaren een monument van zijn verlaagd karakter oprichtte, dat vele geslachten lang zou bestaan en waarover duizenden zouden spreken. Op gelijke wijze is elke daad in het leven ten goede of ten kwade en alleen door te handelen naar juiste beginselen in de toets van het dagelijks leven, verkrijgen we kracht om standvastig en trouw te zijn in de gevaarlijkste en moeilijkste omstandigheden.

De kenmerken van Salomo's afval bleven eeuwen na zijn dood bestaan. In de dagen van Christus konden de aanbidders in de tempel vlak tegenover hen op de Berg des Aanstoots zien en daardoor eraan herinnerd worden hoe de bouwer van hun rijke en heerlijke tempel, de beroemdste van alle koningen, zich van God had losgemaakt en altaren had opgericht voor heidense afgoden; dat de machtigste heerser op aarde tekort was geschoten in het beheersen van zichzelf. Salomo stierf als een berouwvol mens; maar zijn berouw en zijn tranen konden van de Berg des Aanstoots niet de tekenen van zijn jammerlijk afdwalen van God teniet doen. Verbroken muren en pilaren droegen duizend jaren een stilzwijgend getuigenis van de afval van de grootste koning die ooit op een aardse troon heeft gezeten (HR mei, 1878).

Vers 4-11 **Luxe, Wijn, en Afgodische Vrouwen Brachten Salomo een**

Nederlaag Toe. – Gedurende een aanzienlijke tijd wandelde Salomo onder al zijn eer verstandig en standvastig naar Gods raad; maar tenslotte werd hij overwonnen door verzoeken die in zijn voorspoed tot hem kwamen. Hij had van zijn jeugd af in luxe geleefd. Zijn eetlust was bevredigd door de meest delicate en kostelijke lekkernijen. De gevolgen van dit luxe leven en het overvloedig gebruik van wijn benevelden tenslotte zijn verstand en waren oorzaak dat hij van God afweek. Hij ging overhaaste en zondige huwelijksbetrekkingen aan met afgodische vrouwen (NR april, 1878).

Vers 9-12 (14:21). **De Invloed van Salomo op Zijn Kinderen.** – Deze

profetie van een dreigende ondergang wekte de afvallige koning op als uit een droom en bracht hem tot berouw. Hij trachtte voor

Page 1033; blz. 136

zover dat mogelijk was het vreselijke getij van kwaad dat in de laatste jaren van zijn regering steeds hoger was gestegen, tegen te houden. Maar ten tijde van zijn bekering had hij nog maar enkele jaren te leven en hij kon niet hopen dat hij de gevolgen van jarenlang kwaad doen zou kunnen afwenden. Zijn verkeerde gedrag had invloeden in werking gesteld, die hij later nooit volledig kon beheersen. Dit was

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

vooral het geval in de opvoeding van de kinderen, die hij door zijn huwelijken met afgodische vrouwen had gekregen. Rehabeam, de zoon die Salomo als opvolger had gekozen, had van zijn moeder, een Ammonitische, een stempel op zijn karakter meegekregen dat hem ertoe bracht de zonde als iets wenselijks te beschouwen. Bij tijden trachtte hij God te dienen en had dan een zekere mate van voorspoed. Maar hij was niet standvastig en tenslotte bezweek hij voor de invloeden ten kwade die hem van zijn kinderjaren af hadden omringd (R&H 3 juli, 1913).

Hoofdstuk 12

Vers 25-33 **Gevaar in het Manifesteren van de Geest van Jerobeam.** – De mensen lopen tegenwoordig gevaar dezelfde geest te manifesteren die in Jerobeam leefde en een soortgelijk werk te doen als hij deed. Toen zijn plannen in werking traden, leidden ze Israël van God af tot afgoderij. Ze bedreven en veroorloofden zich grote zonden. De Rechter der ganse aarde zal Jerobeam de vreselijke gevolgen van zijn weg toerekenen. En die zijn voorbeeld volgen, zullen de gevolgen van hun verkeerde weg worden toegerekend (Brief 113, 1903).

Hoofdstuk 13

Vers 11-19 **Alleen God Kan Zijn Opdrachten Intrekken.** – De man Gods had onbevreesd zijn boodschap van bestraffing doen horen. Hij had niet gearzeld om het verkeerde stelsel van aanbidding van de koning te veroordelen en hij had geweigerd gehoor te geven aan de uitnodiging van Jerobeam, zelfs al werd hem een beloning beloofd. Maar hij liet zich overhalen door degene die beweerde dat hij een boodschap van God had gekregen.

Wanneer de Heere iemand een opdracht geeft, zoals dat het geval is met deze boodschapper, moet Hijzelf de opdracht herroepen. Over hen die zich van Gods stem afkeren om naar tegen gestelde opdrachten te luisteren, zal het voorspelde kwaad komen. Omdat deze boodschapper aan verkeerde opdrachten gehoor had gegeven, liet God toe dat hij gedood werd (MS 1, 1912).

Page 1033-1034; blz. 137

Hoofdstuk 14

Vers 21 Zie EGW over hoofdstuk 11:9-12

Hoofdstuk 16

Vers 31 **Izabel Tegen de Geest van God.** – Hoe weinigen beseffen de macht van een ongeheiligde vrouw! In de geest ging ik terug tot de tijd van Achab. God zou met Achab zijn geweest, als deze in de raad van God had gewandeld. Maar Achab deed dit niet. Hij trouwde met een afgodische vrouw. Izabel had meer macht over de koning dan God. Ze verleidde hem tot afgoderij en met hem zijn volk (MS 29, 1911).

De invloed van Izabel over Achab was groter dan de invloed van Gods Geest, hoe machtig en overtuigend het bewijs van de hemel ook was (MS 19, 1906).

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

Hoofdstuk 17

Vers 1 **Elia Nam de Sleutel van de Hemel Mee.** – Alvorens Achab zich van zijn verbazing had hersteld of een antwoord kon geven, verdween Elia terwijl hij de sleutel van de hemel meenam....

Zijn woord had de schatkamer van de hemel toegesloten, en alleen zijn woord kon deze weer openen.... Achab beseft niet dat de profeet zijn tegenwoordigheid ongestraft had verlaten, alvorens de man Gods niet meer terug te roepen was (Mattheüs 16:19) (R&H 14 aug. 1913).

Vers 1,2 **Gods man met Gods Boodschap.** – God heeft altijd mannen aan wie Hij Zijn boodschap toevertrouwd. Zijn Geest werkt aan hun hart en dwingt hen om te spreken. Aangedreven door heilige ijver en vol vuur door de Goddelijke impuls volvoeren ze hun plicht zonder verstandelijk te beredeneren wat de gevolgen zijn van het feit, dat ze tot mensen het woord spreken dat de Heere hen heeft gegeven. Maar Gods dienstknecht is zich al spoedig bewust dat hij iets heeft geriskeerd. Hij ontdekt dat hijzelf en zijn boodschap het voorwerp van kritiek zijn geworden. Zijn gedrag, zijn leven, zijn bezittingen worden nagegaan en er wordt commentaar op geleverd. Zijn boodschap wordt uiteengerafeld en verworpen in de meest onvrije en ongeheiligde geest, naarmate mensen met hun beperkt oordeel dit nodig achten. Heeft die boodschap het werk gedaan waarvoor God haar gegeven had? Nee; ze heeft duidelijk gefaald omdat de harten van de toehoorders ongeheiligd waren.

Als het aangezicht van de predikant niet als een keisteen is, als hij geen onoverwinnelijk en vast geloof heeft, als zijn hart

Page 1034; blz. 138

niet gesterkt is door gedurige omgang met God, zal hij beginnen zijn getuigenis zo om te vormen dat hij het ongeheiligde oor en hart bevredigt van hen tot wie hij zich richt. Door te proberen kritiek te vermijden waaraan hij bloot staat, maakt hij zich los van God en raakt het besef van Gods gunst kwijt, en zijn getuigenis wordt tam en levenloos. Hij ontdekt dat zijn moed en geloof verdwenen zijn en dat zijn werk machteloos is. De wereld is vol vleiers en veinzers die zich hebben overgegeven aan het genot om anderen welgevallig te zijn; maar de getrouwen, die geen zelfinteresse bestuderen, maar hun broeders liefhebben om toe te laten dat de zonde hen beheerst, zijn veel te weinig (R&H 7 april, 1885).

Hoofdstuk 18

Vers 17 **Opstandelingen Geven Anderen de Schuld van Moeilijkheden.** – Zij, die weigeren om zich te laten bestraffen en corrigeren, zullen vijandschap, boosheid en haat aan de dag leggen jegens het werktuig dat door God wordt gebruikt. Ze zullen geen middel onbeproefd laten om een smet te werpen op hem die hen de boodschap bracht. Net als Achab zullen zij de mening zijn toegedaan dat Gods dienstknecht de hinderpaal, de vloek is. Achab zei tegen Elia: "*Zijt gij die beroerder van Israël?*" (R&H 8 jan. 1884).

Vers 36-40 **Iemand die Volkomen Opkwam voor God.** – God wil dat Zijn eer boven alles op aarde wordt hoog gehouden voor de mensen en Zijn raadsbesluiten

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

in de ogen van het volk worden bevestigd. Het getuigenis van de profeet Elia op de berg Karmel geeft het voorbeeld van iemand, die volkomen opkwam voor God en Zijn werk op aarde. De profeet noemt de Heere bij Zijn Naam, Jahwe God, bij welke Naam Hij Zichzelf genoemd had om Zijn neerdalen en medevoelen aan te duiden. Elia noemt Hem de God van Abraham, Izak en Israël. Hij doet dit om in de harten van Zijn afgedwaald volk een ootmoedige herinnering aan de Heere op te roepen en geeft hen de verzekering van Zijn rijke, vrije genade. Elia bidt: *"Laat het deze dag bekend worden dat Gij de God van Israël zijt."* De eer van God moet boven alles verheven worden, maar de profeet vraagt verder dat ook zijn werk bevestigd zal worden. *"Heden moge bekend worden, dat Gij God in Israël zijt,"* bidt hij, *"en dat ik Uw knecht ben, en op Uw bevel al deze dingen doe. Antwoordt mij, Heere,"* smeekt hij, *"antwoordt Mij ... "*

Zijn ijver voor Gods eer en zijn diepe liefde voor het huis van Israël brengen lessen naar voren om allen, die nu als vertegenwoordigers van Gods werk op aarde dienst doen te onderrichten (Brief 22, 1911).

Vers 42-44 **Belangrijk Lessen van Elia**. – Ons worden belangrijke lessen voorgehouden in deze ervaring van Elia. Toen hij op de

Page 1034-1035; blz. 139

berg Karmel was, bad hij om regen. Zijn geloof werd op de proef gesteld, maar hij hield vol in het voorleggen van zijn verzoek aan God. Zes maal had hij vurig, en toch was er geen teken dat zijn smeekbede verhoord werd, maar met een krachtig geloof legde hij zijn smeekbede neer voor de genadetron. Als hij bij de zesde keer moedeloos had opgegeven, zou zijn bede niet zijn beantwoord, maar hij hield vol tot het antwoord kwam. Wij hebben een Gods, Wiens oor niet doof is voor onze smeekbeden; als we Zijn Woord beproeven, zal Hij ons geloof beantwoorden. Hij wil dat wij al onze belangen verweven met de Zijne, dan kan Hij ons veilig Zijn zegen schenken, want we zullen onszelf niet de eer toeschrijven als wij de zegen ontvangen, maar God alle lof toebrengen. God geeft niet altijd de eerste maal als we Hem aanroepen, antwoord op ons gebed; als Hij dat zou doen, zouden wij het als vanzelfsprekend kunnen beschouwen, dat we recht hadden op alle zegeningen en gunsten die Hij ons bewijst. In plaats van onszelf te onderzoeken om te zien of we iets verkeerd koesteren, of aan onze zonde vasthouden, zouden we onverschillig worden en nalaten te beseffen hoe afhankelijk we van Hem zijn en hoezeer we Hem nodig hebben.

Elia verootmoedigde zich tot hij zover was, dat hij de eer niet aan zichzelf zou toeschrijven. Op die voorwaarde verhoort God het gebed, want dan zal onze lof Hem gelden. Het gebruik om mensen lof toe te brengen, heeft grote gevaren ten gevolge. De één looft de ander en op deze wijze krijgen mensen het gevoel dat ze recht hebben op eer en heerlijkheid. Als u de mens verheft, zet u een strik voor hem en doet u precies wat satan wil dat u zou doen. U moet God loven met heel uw hart, uw ziel, uw verstand en uw kracht, want alleen God verdient alle eer (R&H 27 maart 1913)

Vers 43,44 **Elia Doorzoekt Zijn Hart**. – De dienstknecht zag toe terwijl Elia bad. Zes maal keerde hij terug van zijn wachtpost met de woorden: Er is niets, geen wolk, geen spoor van regen. Maar de profeet gaf de moed niet op. Hij bleef zijn leven nagaan om te zien waarin hij tekort was geschoten in het eren van God; hij beleed zijn zonden en verootmoedigde zich voor God terwijl hij uitzag naar een teken dat God zijn gebed beantwoordde. Terwijl hij zijn hart doorzocht, scheen hij in eigen ogen en

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

in het oog van God steeds minder te worden. Het leek hem toe dat hijzelf niets was en God alles betekende. En toen hij zover was dat hij zichzelf geheel ontledigde, terwijl hij zich vastklemde aan de Heiland als zijn enige kracht en gerechtigheid, kwam het antwoord. De dienstknecht verscheen en zei: *“Zie, een wolkje als eens mans hand stijgt op uit de zee.”* (R&H 26 mei 1891).

Page 1035; blz. 140

Hoofdstuk 19

Opzien tot God Maakt dat Men Moedig Blijft. – Hoe moedig en succesvol iemand ook mag zijn bij het verrichten van bijzonder werk, als hij niet gedurig opziet naar God, wanneer moeilijk heden ontstaan om zijn geloof op de proef te stellen, zal hij de moed verliezen. Zelfs nadat God hem duidelijke blijken heeft gegeven van Zijn macht en nadat hij kracht heeft gekregen om Gods werk te doen, zal hij falen wanneer hij niet onvoorwaardelijk vertrouwt op de Almachtige (R&H 16 okt. 1913).

Vers 18 **Velen Hebben Zich Niet voor Baäl Gebogen.** – In onze steden zijn duizenden mensen die God vrezen en de knie niet voor Baäl hebben gebogen. Omdat zo velen van hen in nederige omstandigheden verkeren, merkt de wereld hen niet op. Maar hoewel ze in heggen en stegen verborgen zijn, toch zoeken zij God (MS 17, 1898).

Vers 19-21 **Het Karakter van Elisa.** – De aandacht van Elia werd op Elisa gevestigd, de zoon van Safat, die met de knechten met twaalf juk ossen aan het ploegen was. Hij was leraar, leider en arbeider. Elisa woonde niet in de dicht bevolkte steden. Zijn vader bewerkte de grond, hij was landbouwer. Elisa had zijn opvoeding ver van de stad en de verleidingen van het hof genoten. Hij was opgevoed in eenvoudige gewoonten, in gehoorzaamheid aan zijn ouders en aan God. Op deze wijze werd hij in stilte en tevredenheid gereed gemaakt om het eenvoudige werk van het bewerken van de grond te doen. Maar hoewel Elisa zachtmoedig en nederig was, had hij geen veranderlijk karakter. Hij was oprecht en trouw, had God lief en vreesde Hem. Hij bezat de eigenschappen van een heerser, maar daarmee gepaard ging de zachtmoedigheid van iemand die bereid was om te dienen. zijn geest was geoefend in kleine zaken, zodat hij trouw zou zijn in alles wat hij deed. Daarom zou hij, als God hem zou roepen om meer direct voor Hem te werken, klaar zijn om naar Zijn stem te horen.

De omgeving van Elisa's huis was weelderig, maar hij beseftte dat hij, om een afgeronde opvoeding te verkrijgen, gedurig moest werken waar dit van hem gevraagd zou worden. Hij was er niet mee tevreden om in welk opzicht dan ook ergens minder van op de hoogte te zijn dan de knechten van zijn vader. Hij had geleerd om eerst te dienen, zodat hij zou weten hoe hij leiding kon geven, kon onderrichten en gebiedten.

Elisa wachtte tevreden terwijl hij trouw zijn werk deed. Dag aan dag kreeg hij, door praktische gehoorzaamheid en door Gods genade waarop hij vertrouwde, rechtschapenheid en vastheid van doel. Terwijl hij deed wat hij kon om met zijn vader samen te werken in het bedrijf, deed hij Gods werk. Hij leerde hoe hij met God moest samenwerken (YI 14 april, 1898).

Page 1036; blz. 141

Hoofdstuk 22

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

Vers 7,8 **Vooroordeel Verblindt de Ogen voor de Waarheid.** – Hoe meer de Schrift bestudeerd wordt, des te duidelijker zullen we de ware aard van ons denken en doen begrijpen. Maar duizenden leggen de Bijbel terzijde om dezelfde reden als Achab Micha haatte. Omdat de Bijbel onheil profeteert tegen de zondaar, beweren zij dat ze tegenwerpingen en tegenstrijdigheden in Gods Woord vinden. Terwijl ze beweren open te staan voor overtuiging, laten ze toe dat vooroordeel hen beheerst en ze weigeren de waarheid die het Woord openbaart, te zien (YI 10 juni, 1897).

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

Bijbelcommentaar

door E.G.White
Page 1036; blz. 141

2 Koningen

Hoofdstuk 1

Vers 2,3 **De Stem van de Vorst der Duisternis.** – Men veronderstelde dat de god van Ekron inlichtingen gaf aangaande de toekomst door middel van zijn priesters. Grote aantallen mensen trokken erheen om vragen te stellen; maar de daar gedane voorspellingen en gegeven informaties kwamen rechtstreeks van de vorst der duisternis (R&H 15 jan., 1914).

Vers 3 **Is er Geen God in Israël?** – God is uw Raadgever, en we lopen altijd gevaar wantrouwen jegens God te tonen als we advies en raad vragen aan mensen die hun vertrouwen niet op God stellen en die zo weinig wijsheid in zaken bezitten dat ze, door hun eigen oordeel te volgen, het werk zullen vertragen. Ze erkennen niet dat God oneindig in wijsheid is. Wij moeten God in al onze raadsbesluiten erkennen en wanneer we het Hem vragen, moeten we geloven dat we de dingen waar we om vragen, van Hem zullen verkrijgen. Als u vertrouwt op mensen die God niet liefhebben en Zijn geboden niet bewaren, komt u beslist in problemen. Zij die niet met God verbonden zijn, zijn verbonden met Gods vijand, en deze zal met hen samenwerken om ons op dwaalwegen te leiden. We eren God niet als we de enig ware God loslaten om de god van Ekron te raadplegen. De vraag wordt gesteld: Bent u gegaan naar de god van Ekron om te ondervragen omdat er geen God in Israël is? (MS 41, 1894)

Hoofdstuk 2

Vers 1-6 **Sommigen Moeten Vaak Overgeplaatst Worden.** – Om het nog eens te herhalen, God ziet dat een werker hechter met Hem verbonden moet zijn; en om dit te bewerkstelligen, scheidt Hij

Page 1036-1037; blz. 142

hem van vrienden en bekenden. Toen Hij Elia voorbereide op de ten hemelopname, verplaatste Hij hem van plaats naar plaats, zodat hij zich niet ergens op zijn gemak zou vestigen en op deze wijze zou nalaten geestelijke kracht op te doen. Het was Gods bedoeling dat de invloed van Elia een kracht zou zijn, waardoor velen geholpen konden worden om ruimere, rijkere ervaring door te maken.

Laten zij, die niet rustig ergens mogen blijven, maar gedurig verplaatst worden, die vandaag hier en morgen daar zijn, bedenken dat de Heer hen leidt, en dat dit Zijn methode is hen te helpen om een volmaakt karakter te verkrijgen. Bij alle veranderingen die we moeten ervaren, moet God gezien worden als onze Metgezel, onze God, Degene op wie wij vertrouwen (R&H 2 mei, 1907).

Vers 1-8 **Onze Profetenscholen.** – Kort voordat Elia ten hemel werd opgenomen, bezocht hij de scholen der profeten en onderrichtte de studenten in de

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

belangrijkste punten van hun opvoeding. De lessen die hij hun bij vroegere bezoeken had gegeven, herhaalde hij nu, terwijl hij de jongeren inprentte, hoe belangrijk het is, dat eenvoud elk onderdeel van hun opvoeding zou kenmerken. Alleen op deze wijze konden zij het stempel van God dragen en voorwaarts gaan in de wegen des Heeren. Als onze scholen geleid worden zoals dat Gods bedoeling is, zullen ze in deze laatste dagen van de boodschap een werk doen, dat gelijk is aan het werk van de scholen der profeten (R&H 24 okt. 1907).

Vers 9 Zichzelf Verbinden met de Heilige Geest Betekent Succes. – Het succes van het werk van Elia was niet te danken aan bepaalde geërfde eigenschappen die hij bezat, maar aan het feit, dat hij zich onderworpen had aan de Heilige Geest, Die hem gegeven werd zoals Deze aan allen gegeven zal worden die een daadwerkelijk geloof in God beoefenen. In zijn onvolkomenheid heeft de mens het voorrecht zich met God te verbinden door Jezus Christus (MS 148, 1899).

Vers 9,15 Kracht Verenigd met Teder Medelijden. – Elisa kreeg een dubbel deel van de geest die op Elia had gerust. In hem was de kracht van Elia's geest verenigd met de zachtaardigheid, barmhartigheid en het tedere medelijden van de geest van Christus (Brief 93, 1902).

Vers 11-15 (Zacharia 4:6). Afdwalen Maakt Ongeschikt voor het Werk. – Van nu af stond Elisa in de plaats van Elia. Hij werd tot de positie van de grootste eer geroepen omdat hij in weinig getrouw was geweest. De vraag kwam in hem op: Ben ik geschikt voor een dergelijke positie? Maar hij wilde zijn geest hierbij niet laten stilstaan. De grootste geschiktheid voor iemand op een vertrouwenspositie is om onvoorwaardelijk het Woord des Heeren te gehoorzamen. Elisa mocht zijn gedachten laten gaan over elk ander onderwerp, alleen niet over het thema waarover niet te redeneren valt. Hij moest Gods Woord te allen tijde en overal gehoorzamen. Elisa had zijn hand aan de ploeg geslagen en hij wilde

Page 1037; blz. 143

niet achterom zien. Hij openbaarde zijn vaste voornemen en beslist vertrouwen in God.

Wij moeten deze les met zorg bestuderen. In geen geval mogen wij van onze trouw afwijken. Geen enkele taak die God ons voorhoudt, mag ons ertoe brengen Hem te dwarsbomen. Gods Woord moet onze Raadsman zijn Alleen zij, die volkomen en absolute gehoorzaamheid aan God betonen, zullen door Hem gekozen worden. Zij, die de Heere volgen, moeten vastbesloten en recht door zee zijn in het gehoorzamen van Zijn aanwijzingen. Elk afdwalen om menselijke ideeën of plannen te volgen, maakt hen ongeschikt om betrouwbaar te zijn. Zelfs al moeten ze wandelen als Henoeh - alleen met God - toch moeten Zijn kinderen afgescheiden zijn van hen, die Hem niet gehoorzamen en die laten zien dat ze geen levende verbinding met Hem hebben. De Heere God is een Heilige, en allen die in Zijn dienst zijn, zullen de betekenis van Zijn woorden aan Zerubbabel beseffen: "*Niet door kracht of door geweld, maar door Mijn Geest, zegt de Heere der heirscharen*" (YI 28 april, 1898).

Vers 15 Lessen van Elia en Elisa. – De geschiedenis van Elia en Elisa moet duidelijk naar voren worden gebracht, opdat onze leden het belang begrijpen van het werk van hervorming, dat in deze tijd moet plaats vinden. Het is te wensen dat onze leden zekerheid zouden hebben dat hun voeten op een vast fundament staan!

De lessen die we uit het leven van Elia en Elisa moeten leren, betekenen veel voor allen, die ernaar streven om de voeten van mannen en vrouwen vastheid te geven

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

op de eeuwige Rots. De werkers moeten zich verootmoedigen als ze Gods bedoelingen met hen willen begrijpen; ze moeten in de volste betekenis ernaar streven wanneer ze anderen willen beïnvloeden om in te gaan door de enge poort. De Waarheid moet worden gepredikt met genade en kracht aan hen, die behoefte hebben aan licht en opgeheven moeten worden (Brief 30, 1912).

Hoofdstuk 4

Vers 38-44 **Scholen Werden Gerespecteerd om hun Geleerdheid en Vroomheid.** – Samuël had de eerste geregelde instellingen voor godsdienstig onderricht en het ontvouwen van de profetische gaven gesticht. Onder de voornaamste onderwerpen van studie behoorden de wet van God met de instructies die Mozes had gekregen, de heilige geschiedenis, geestelijke muziek en dichtkunst. In deze “scholen der profeten” werden jongemannen opgevoed door mannen die niet alleen goed thuis waren in de Goddelijke waarheden, maar zelf ook een levend contact met God onderhielden en de bijzondere gave van Zijn Geest ontvangen hadden. Deze leraren genoten het respect en het vertrouwen van

Page 1037-1038; blz. 144

het volk om zowel hun geleerdheid als hun vroomheid. De macht van de Heilige Geest was dikwijls opvallend zichtbaar in hun vergaderingen en het uitoefenen van de profetische gave vond niet zelden plaats. De scholen waren van onzegbare waarde voor Israël, niet alleen omdat ze voorzagen in het verspreiden van godsdienstige waarheden, maar ook voor het bewaren van de geest van daadwerkelijke godsvrucht (ST 20 juli 1882).

Hoofdstuk 6

Vers 1-7 Zie EGW over 4:38-44

Hoofdstuk 8

Vers 16,18 **De Plannen van Izebel Zonder Succes.** – Izebel maakte Josafat door haar verleidingskunsten tot haar vriend. Ze regelde een huwelijk tussen haar dochter Athalia en Joram, de zoon van Josafat. Ze wist dat haar dochter, die door haar was opgevoed en even weinig scrupules had als zijzelf, haar plannen zou uitvoeren. Maar was dat het geval? Nee; de zonen der profeten, die opgeleid waren op de scholen die door Samuël waren gesticht, hielden vast aan waarheid en recht (MS 116, 1899).

Hoofdstuk 10

Vers 1-31 **De godsdienst van Jehu Onveilig.** – De mensen zijn traag in het leren van de les dat de geest, die Jehu openbaarde, nooit de harten samen zal binden. Voor ons is het niet veilig om onze belangen te verenigen met een godsdienst als die van Jehu; want bijgevolg zal dit droefheid van hart veroorzaken bij Gods waarachtige

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

werkers. God heeft aan niet één van zijn dienstknechten de taak gegeven om hen, die geen gehoor geven aan Zijn waarschuwingen en vermaningen, te straffen. Als de Heilige Geest in het hart woont, zal Deze het menselijk werktuig zijn eigen karaktergebreken doen zien, medelijden doen hebben met de zwakheden van anderen en doen vergeven zoals hij wenst dat anderen hem vergeven. Hij zal medelijdend en voorkomend zijn zoals Christus dat was (R&H 10 april, 1900).

Hoofdstuk 15

Vers 5 Zie EGW over 2 Kronieken 26:16-21

Hoofdstuk 20

Vers 12-15 (Jesaja 39:1-4). **Wat Hebben Zij Gezien?** – Wat hebben
Page 1038; blz. 145

uw vrienden en bekenden in uw huis gezien? Laat u in plaats van de schatten van Christus' genade, die dingen zien, die door het gebruik slijten? Of deelt u aan hen, met wie u in aanraking komt, nieuwe gedachten over de aard van het werk van Christus mee? Hebt u altijd een nieuwe openbaring van Zijn medelijdende liefde mee te delen aan degenen die Hem niet kennen? (ST 1 okt. 1902).

Hoofdstuk 22

Vers 10,11 (2 Kronieken 34:18,19) **Josia's Berouw Wijst op Ons Werk.** – Toen Josia de woorden van waarschuwing en veroordeling hoorde, omdat Israël de geboden des hemels had overtreden, verootmoedigde hij zich. Hij weende voor het aangezicht des Heeren. Hij volvoerde een grondig werk van bekering en hervorming en God nam zijn pogingen aan. De gehele vergadering van Israël ging een plechtig verbond aan om de geboden des Heeren te houden. Dit is ons werk in deze tijd. Wij moeten ons bekeren van onze boze daden uit het verleden en God met heel ons hart zoeken. Wij moeten geloven dat God meent wat Hij zegt en geen compromis sluiten met het kwaad, in welke vorm ook. Wij moeten ons diep verootmoedigen voor God en elk verlies van minder waarde achten dan het verleizen van Zijn gunst (R&H 31 jan.1888).

Vers 13 Zie EGW over 2 Kronieken 34:21

Vers 14 Zie EGW over 2 Kronieken 34:22

Hoofdstuk 23

Vers 1-3 (2 Kronieken 34:29-31). **Behoeftte aan een Hervorming.** – Josia had aan de priesters en het volk het Boek der Wet, dat zij naast de ark in het huis van God gevonden hadden, voorgelezen. Zijn teergevoelig geweten was diep ontroerd toen hij zag hoe ver het volk was afgeweken van de eisen van het verbond dat ze met God hadden gesloten. Hij zag dat ze op schrikbarende wijze toegaven aan hun eetlust en

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

hun smaak bedierven door gebruik van wijn. Mannen op een geheiligde post waren vaak onbekwaam voor het werk van hun positie vanwege de bedwelming door wijn.

Eetlust en hartstocht hadden steeds meer de overhand over het verstand en het oordeel van het volk, tot ze niet meer konden inzien dat de vergelding van God zou volgen op hun verdorven handelwijze. Josia, de jeugdige hervormer, verwoestte in de vrede Gods de goddeloze heiligdommen en de afgrijselijke afgoden, opgericht voor heidense aanbidding, alsmede de altaren die gebouwd waren om aan de heidense goden offeranden te brengen. Toch waren zelfs nog in de dagen van Christus de gedenktekenen zichtbaar van de verdrietige afval van de koning en het volk van

Page 1038-1039; blz. 146

Israël (HR april, 1878).

Het Boek als Bondgenoot in het Hervormingswerk. – In zijn positie als koning was het de taak van Josia om onder het Joodse volk de beginselen uit te voeren, die in het Boek der Wet werden onderwezen. Dit trachtte hij getrouw te doen. In het Boek der Wet vond hijzelf een schat van kennis als een machtige bondgenoot in het hervormingswerk (GCB 1 april, 1903).

Vers 2 (2 Koningen 34:30). **Hoe Josia Zijn Hoogste Positie zag.** – Het lezen uit het Boek der Wet, waarin een "*Aldus zegt de Heere*" stond, beschouwde Josia als de hoogste positie die hij kon innemen.... Het voornaamste werk van de vorsten in Israël, - van artsen, van leraars op onze scholen, alsmede van predikanten en van hen die vertrouwensposities bekleeden in de instellingen des Heeren - is het vervullen van de verantwoordelijkheid die op hen rust om de Schriften in het denken van de leden in te hameren als een spijker in de muur, om de hun door God gegeven talenten van invloed te gebruiken om mensen te doordringen van de waarheid dat "*de vrede des Heeren het begin der wijsheid is*". Het betekent voor de leiders in Israël het bevorderen van geestelijke gezondheid door de kennis van de Bijbel zover mogelijk uit te breiden, want Gods Woord is een blad van de boom des levens (MS 14, 1903).

Vers 10 **Kinderen Behoeven niet aan Moloch Geofferd te Worden.** – Wat zal de godsdienst in het gezin niet allemaal tot stand brengen? Het zal juist datgene doen, wat Gods bedoeling voor elk gezin was. Kinderen zullen worden opgevoed in de vermaning des Heeren. Ze zullen worden opgevoed en opgeleid, niet als mensen die geheel opgaan in de maatschappij, maar als leden van Gods gezin. Ze zullen niet aan de Moloch geofferd worden. De ouders zullen gewillige onderdanen van Christus worden. Zowel de vader als de moeder zullen zich wijden aan het werk om de kinderen, die ze gekregen hebben, een behoorlijke opvoeding te geven. Ze zullen zich beslist voornemen met de uiterste tederheid en meelevendheid te werken in de liefde van God, om de zielen, die onder hun leiding zijn geplaatst, te redden. Ze zullen zichzelf niet toestaan verdiept te raken in wereldse gebruiken. Ze zullen niet opgaan in partijtjes, concerten, dansen, geen feestmaaltijden geven of bijwonen, omdat dit naar de wijze der heidenen is (NL no. 29, p. 2).

Vers 13,14 (1 Koningen 11:4-8). **Gedenktekenen van de Afval.** – Goedheid alleen is ware grootheid. Iedereen zal een erfenis van goed of van kwaad nalaten. Op de zuidelijke helling van de Olijfberg bevonden zich de gedenkstenen van Salomo's afval. Grote afgodsbeelden, vormeloze blokken van hout en steen waren zichtbaar boven de mirten- en olijfbossen. Josia, de jeugdige hervormer, verwoestte in zijn godsdienstige ijver deze beelden van Astarte, Kamos en Moloch, maar de gebroken

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

stukken en ruïnes bleven tegenover de berg Moria liggen, waar de tempel van God stond.

Page 1039-1040; blz. 147

Als vreemdelingen later vroegen: *"Wat betekenen die puinhopen tegenover de tempel van de Heere?"* kregen ze als antwoord: *"Dat is Salomo's berg des Aanstoets, waar hij altaren heeft gebouwd om de afgoden te aanbidden en daarmee zijn heidense vrouwen te behagen."* (Brief 8b, 1891).

Vers 29,30 (2 Koningen 22:19,20; 2 Kronieken 34:26-33; 35:20-24). **De Fout van Josia.** – Zij, die Gods Woord niet als zekerheid nemen, behoeven er niet op te hopen dat menselijke wijsheid hen kan helpen; want menselijke wijsheid is, zonder Gods Woord als de golven van de zee, door de wind heen en weer gedreven en geworpen. Het woord van Christus luidt: *"Hij zal u in alle waarheid leiden."* Verwerp het licht niet dat gegeven wordt.

Lees het verhaal van Josia. Hij had een goed werk verricht. Tijdens zijn regering werd de afgodendienst onderdrukt en naar het scheen, met succes uitgeroeid. De tempel werd heropend en de offerdienst weer ingesteld.

Hij had goed werk verricht. Maar tenslotte stierf hij in de strijd. Waarom? – omdat hij geen acht sloeg op de waarschuwingen die gegeven waren ... (2 Kronieken 34:26-33; 35:20-24 aangehaald).

Wie zal God kunnen beschuldigen van woordbreuk omdat Josia in vrede ten grave zou neerdalen, terwijl hij in de strijd stierf? De Heere had Josia niet bevolen om te strijden tegen de koning van Egypte. Toen de Heere aan de koning van Egypte opdracht gaf dat de tijd was aangebroken om Hem te dienen door oorlogvoering en de gezanten Josia zeiden dat hij niet tegen Necho moest strijden, feliciteerde Josia zichzelf ongetwijfeld met het feit, dat geen woord des Heeren rechtstreeks tot hem was gekomen. Om met zijn leger terug te keren zou een vernedering hebben betekend, dus trok hij verder. Als gevolg hiervan werd hij in de strijd gedood – een strijd waarmee hij in feite niets te maken had. De man die zo grotelijks door de Heere was geëerd, eerde Gods Woord niet. De Heere had in zijn voordeel gesproken en goede dingen van hem gezegd; Josia werd zelfverzekerd en liet na, acht te slaan op de waarschuwing. Hij ging in tegen het Woord van God, door te verkiezen zijn eigen weg te gaan; God kon hem niet beschermen voor de gevolgen van zijn daad.

In onze tijd verkiezen mensen van hun eigen wensen en eigen wil te volgen. Kunnen we ons verbazen, dat er zoveel geestelijke blindheid is? (MS 163, 1903).

Hoofdstuk 24

Vers 10-16 (2 Kronieken 36:20). **Israëlieten Toonden dat ze Onbetrouwbaar Waren.** – De kinderen van Israël werden als ballingen weggevoerd naar Babel omdat ze zich hadden losgemaakt van God en niet langer de beginselen handhaafden die gegeven waren om hen vrij te houden van de methoden en gebruiken van de volken die God ontetden. De Heere kon hen geen voorspoed schenken, Hij

Page 1040; blz. 148

kon Zijn verbond, met hen aangegaan, niet houden omdat ze ontrouw waren aan de beginselen, die Hij hen had gegeven om die nauwgezet te handhaven. Door hun geestesgesteldheid en hun daden stelden zij Zijn karakter op onjuiste wijze voor en

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Koningen; blz. 122-148

Hij liet toe dat ze in ballingschap werden weggevoerd. Omdat ze zich van Hem hadden gescheiden, vernederde Hij hen. Hij gaf hen over aan hun eigen weg, en de onschuldigen moesten met de schuldigen lijden.

Het uitverkoren volk van de Heere betoonde zich onbetrouwbaar. Zij lieten zien dat ze zelfzuchtig, sluw en oneerbaar waren. Maar onder de kinderen Israëls bevonden zich christelijke patriotten, die trouw waren aan hun beginselen, en met welgevallen zag de Heere neer op deze getrouwen. Dit waren mannen die zich niet door zelfzucht wilden laten verderven, die het werk van God niet wilden schaden door het volgen van verkeerde methoden en praktijken, mannen die God ten koste van alles wilden eren. Ze moesten met de schuldigen lijden, maar in Gods voorzienigheid was hun ballingschap in Babel het middel om hen naar voren te brengen, en hun voorbeeld van vlekkeloze oprechtheid straalt met luister van de hemel (R&H 2 mei, 1899).

Vers 17-20 (2 Koningen 25:7; 2 Kronieken 36:11-13; Jeremia 27:12-22; 39:4-7). **Zedekia Weigert Gods Bescherming.** – Zedekia werd getrouw onderwezen door de profeet Jeremia, hoe hij bewaard kon blijven voor de rampen waardoor hij beslist zou worden getroffen als hij zijn gedrag niet wijzigde en de Heere niet zou dienen. De rampen kwamen omdat hij zich niet gehoorzaam onder Gods bescherming wilde stellen. Met uitgestoken ogen werd hij in ketenen als balling naar Babel gebracht.

Wat een droevige en ontzagwekkende waarschuwing is dit voor hen, die zich onder bestraffingen verhardden, en zich niet boetvaardig willen verootmoedigen, zodat God hen kan bewaren! (Brief 281, 1905).

Hoofdstuk 25

Vers 9 (2 Kronieken 36:19; Jeremia 39:8) **Falen als Zendelingen.** – Waarom liet de Heere toe dat Jeruzalem de eerste maal door vuur werd verwoest? Waarom liet Hij toe dat Zijn volk door hun vijanden werd overwonnen en naar een heidens land werd weggevoerd? - Omdat ze hadden gefaald om Zijn zendelingen te zijn en scheidsmuren hadden gebouwd tussen hen en de volken rondom hen. De Heere verstrooide hen, opdat de kennis van Zijn waarheid aan de wereld kon worden gebracht. Als ze trouw, waarachtig en onderworpen zouden zijn, zou God hen weer in hun eigen land terugbrengen (GCB 7 april 1903).